

Čís. 3790.

Podle § 7 odst. 2 zákona ze dne 24. května 1885, čís. 89 ř. zák. v doslovu čl. II. zákona ze dne 25. června 1929, čís. 102 sb. z. a n. může soud v rozsudku vysloviti, že odsouzený smí býti držán v robotárně, jen při odsouzení pro trestné činy v tomto čl. II. uvedené; nespadá sem odsouzení pro přestupek krádeže.

(Rozh. ze dne 27. února 1930, Zm I 128/30.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudek okresního soudu v Mar. Lázních ze dne 14. listopadu 1929 ve výroku, jímž vyslovena přípustnost odevzdání obžalovaných do robotárny, porušuje zákon v ustanovení § 7 odst. 2 zákona ze 24. května 1885, čís. 89 ř. zák. v doslovu čl. II. zákona z 25. června 1929, čís. 102 sb. z. a n.; výrok ten se zrušuje.

D ů v o d y:

Rozsudkem okresního soudu v Mariánských Lázních ze dne 14. listopadu 1929 byla obžalovaná Terezie P-ová uznána vinnou přestupkem § 460 tr. zák., spáchaným tím, že dne 24. září 1929 v M. L. odcizila svým rodičům Ferdinandu P-ovi a své nevlastní matce Anně, s nimiž nežila ve společné domácnosti, 1.921 Kč, a obžalovaný Adolf S. přestupkem §§ 5, 460 tr. zák. Soud vyslovil podle § 6 zákona čís. 90/85 ř. zák. přípustnost dáti oba odsouzené do robotárny. Tímto výrokem rozsudku byl porušen zákon, neboť podle § 7 odst. 2 zákona z 24. května 1885, čís. 89 ř. zák. v doslovu čl. II. zákona z 25. června 1929, č. 102 sb. z. a n. může soud v rozsudku vysloviti, že odsouzený smí býti držán v robotárně jen při odsouzení pro trestné činy v tomto čl. II. uvedené; o žádný takový čin však v souzeném případě nejde.

Čís. 3791.

Subjektivní skutková podstata § 335 tr. zák. vykročením z mezí nutné obrany vyžaduje i vědomí pachatelovo neb aspoň možnost uvědomění si, že překročuje nutnou mez toho, co bylo potřebné, by odvrátil od sebe protiprávní útok na život, na svobodu nebo na jmění.

(Rozh. ze dne 27. února 1930, Zm II 282/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze dne 11. dubna 1929, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem proti bezpečnosti života podle § 335 tr. zák., zrušil napadený rozsudek ve výroku, jímž byl stěžovatel uznán vinným pře-